

Neviim (prophètes) - Isaïe

Chapter 9

- 9,1 העם ההלכים בחשך, כאו אור גדול: ישבי בארץ צלמות, אור נגה עליהם.
- 9,2 הרביית הגוי, לא (לו) הגדלת השמחה; שמחו לפניך כשמחת בקציר, באשר יגילו בחלקם שלל.
- 9,3 כי את-על סבלו, ואת מטה שכמו, שבט, הנגש בו--חחתת, כיום מדין.
- 9,4 כי כל-סאון סאן ברעש, ושמלה מגוללה בדמים; והיתה לשרפה, מאכלת אש.
- 9,5 כי-ילד ילד-לנו, בן נתן-לנו, ותהי המשקה, על-שכמו; ויקרא שמו פלא יועץ, אל גבור, אבי-עד, שר-שלום.
- 9,6 לם רבה (למרב) המשקה ולשלום אין-קץ, על-כסא דוד ועל-ממלכתו, להכין אתה ולסעדה, במשפט ובצדקה; מעתה, ועד-עולם, קנאת יהוה צבאות, תעשה-זאת. {פ}
- 9,7 דבר שלח אדני, ביעקב; ונפל, בישראל.
- 9,8 וידעו העם כלו, אפרים ויושב שמרון, בגאון ובגדל לבב, לאמר.
- 9,9 לבנים נפלו, וגזית נבנה; שקמים גדעו, וארזים נחליף.
- 9,10 וישגב יהוה את-צרי רציו, עליו; ואת-איביו, יסכסך.
- 9,11 ארם מקדם, ופולשתים מאחור, ויאכלו את-ישראל, בכל-פה; בכל-זאת לא-שב אפו, ועוד ידו גטניה.
- 9,12 והעם לא-שב, עד-המכהו; ואת-יהוה צבאות, לא דרשו. {ס}
- 9,13 ויכרת יהוה מישראל, ראש ונזב כפה ואגמון--יום אחד.
- 9,14 זקן ונשוא-פנים, הוא הראש; ונביא מורה-שקר, הוא הנזב.
- 9,15 ויהיו מאשרי העם-הזה, מתעים; ומאשריו, מבלעים.
- 9,16 על-כן על-בחוריו לא-ישמח אדני, ואת-יתמיו ואת-אלמנותיו לא ירחם--כי כלו חנף ומרע, וכל-פה דבר נבלה; בכל-זאת לא-שב אפו, ועוד ידו גטניה.
- 9,17 כי-בערה כאש רשעה, שמיר ושית תאכל; ותצת בסבכי היער, ויתאבכו גאות עשן.
- 9,18 בעברת יהוה צבאות, נעתם ארץ; ויהי העם כמאכלת אש, איש אל-אחיו לא יחמלו.
- 9,19 ויגזר על-ימין ורעב, ויאכל על-שמאול ולא שבעו: איש בשר-זרעו, יאכלו.
- 9,20 מנשה את-אפרים, ואפרים את-מנשה--יחדו המה, על-יהודה; בכל-זאת לא-שב אפו, ועוד ידו גטניה. {ס}